

- ירדתי ביום ב' 15.6.59 לחל-אביב לארוחה שסייד השגריר הגרמני ברטה אביב.

מנחם שם אלבעד ילדי השגריר, נה-ויין כדרכו היה געים וגלוי-לב. בסעודה אכנס

לא השתתפתי, ואחרי שירת ההמנונים בעטר נסרתי מהאורה ונסארתי ללון בה"א.

16.6.59, יום ג'

בבוקר נסעתי לחל השומר לראות את גיורא. שיבז אפר לי כי מצבו הוטב,

אבל עוד שלושה שבועות יצטרך להשאר בבית החולים, אי"כ שלושה שבועות בבית

הבראה, ובמשך שאר חודשים - רק עבודה קלה. מצאתי את גיורא במצב רוח טוב.

דיברתי איתו על הזמנת אליעזר שוסני למזכירות במקומו כל עוד הוא אינו יכל לעבוד.

סיפרתי לו על מנייהי שלום כערב עם שילוח הצעירים - ללונד, פרץ בורדון ואביתר,

השוענים המורות נגד טיכה שבים, וכל שיהתי אחסול עם אשכול על סידור הענינים

במטה.

הזרתי למשרד ונצבתי עם חיים ל. נמצא פה מרד חיים - הוא סכיר את נורסטד.

דרכו אולי אמיר לסדר מנייה עם סמקו נאמן.

נהגתי שיש לנצב שלוש מנייה, רק אחת אולחם התעלה נעם בחודש. בעוד

שבועיים זמן התעלה. חיים מחלל מעולה עמום במשרה. - נה-ויין החלטם מהיחסי

בצבא, מהריצוחם. הוא לא מבין הכל. אבל הוא גלוי לב.

- אחרי כן אלפוגי. לגבי בחירות הארץ נחלקת ל-14 נפות. מבצרי חירות

הם כרם החיפנים, סלמה, פלורנטיין, יפו, גבעה עליה. בעיקר בעדות מזרח - ביותר בקרב צמון אפריקאים.

- בשנים וחצי נסעתי ללוד ללוח אה נה-וין. נוסע אהו עד א רופא גם

השגריר הבורמני החדש. הקהל לוח אהו בחיבת רבה.

- בארבע הביא לי יצחק אה האשה הרומנית "זבוחנת כליות ולב". סיפר לי

שלאחר שראתה אהו אמרה לו על מיחושיו ותארת אפילו כאילו עמד ערום מולה.

כמו כן סיפרה לו על אביו - והכל נכון. אני נתאכזבתי ממנה. לדברי יצחק היא

מתארת אהי אנשים כשמתחלה קצת באדם מולה, כשהוא חושב על איש פשוט ואין

הוא אמילו מגיד לה על מי הוא חושב. עלי אמרה (הסבירה שבשבילה לא קיים מרחק.

בדברה לא הביטה אלי אלא אל אצבעותיה המונחות על רגליה): יש רבון, לפעמים עקשן,

רזה, יש אנרגיה. הרבה פעמים הכח חסר. עצבני קצבן אחרי ארבעה ימים יקרה דבר

חשוב בשבילי. אוהב לראות אנשים, לפעמים - רוצה לא לראות איש. הייתה לי פעם

אפוציה חזקה, ארוכה עמוקה. יש רגישות בלתי רגילה. צריך לשפח הרגלים, לשאת

נעליים לעדות, חן רגשות. יש דאגות. זה מעייף ומפריע. יכוא זמן טוב - נצחון

שאי טוחה לו. יותר משאני מחכה לו. עושה חוצהו, אל לדאוב, ידאג אהל. העין

השמאלית עיפה. יש לחיות ער, נמרץ ולעשות החובה. ההצלחה הבוא, אט כי תבושש.

יש הרבה חכמות להגשיט. הרבה דברים יצליחו, גם דברים שאיני טאמין כי יצליחו.

יבואו. יבוא. טוב מאוד. אומץ. הרבה הכניות. הרבה עבודה. דברים לא מצויים -
יבואו ובאים. בארבעה הימים ארבעי עשירי יחד טוב - לא היום. יש הרבה שונאים;
יש דרך לא למנוח ימינה ולא סמאלה. יש שנים אויבים החושכים שיש להם כח - לא
יצליחו. העסה מלאכתך בדיוק, כך שלא הסוד מהדרך. יש דרך, דרך טובה, לא לזוז,
אז יראו מדוע שמח - והצלח. יבואו זמנים טובים לארץ, זמנים יפים. אהה לוחם,
לוחם הרבה, אם לוחמים הרבה הנצחון יפה. אהה סמיך באלהים - הוא אתך, יעזור
לך. עוד הראה ימים נהדרים בארץ. - מה הדרך? הגון, כאדם, כיהודי, עמנו קסן אבל
נחן ועוד יתן הרבה, יבואו ללמוד מאתנו. יבוא החב הגדול. יבחיך האור. לעמנו
יבוא הזמן הגדול ביותר. לפני 12 שנה מצאו במדבר מגילות גנוזות - זה לא מקרה.
דיברת עם קלוזנר על זה, מדוע מצא אותן בידווי ולא יהודי. שלא יאמרו שאנחנו
"המצאנו" אותן. זה בא החילה לידי גוי. זה לא מקרה. אנו חיים בזמן הגדול
ביותר. מדוע צווה האפיפיור למחוק מההפילה הקטולית "היהודים הארורים" ולהחפול
בעד יהודים.

שאלתי מה יש לה להגיד על אישיות שאני חושב עליה עכשיו. וחשבתי על ג.מ.)

אמרתי: עשננית, אין הרבה אומץ ציווילי, לא טובה, לא העשה רעה, אוהבת עצמה,
עושה הכל לפולל לעצמה דרך, הרגל הסמאלית שלה יותר רגישה מהרגל חיטנית. מהעניינים
בעניינים שאינם כלליים, שואלת שאלות שאין עליהן חשבה, לא שאלות מעשיות, חושבת
קודם כל על עצמה, יש לה אמביציה. (נראה לי שכל דבריה מחסיאים האמת).

שאלתי על אישיות שניה (הפעם חשבתי על מ.ד.). ענתה: מיקה, לא מוכן היטב, אבל יש תכונה טכנית, תופס במהירות, מבין מה הוא מעשי, גם יכל לארגן - יש לו אנרגיה, ורואה היטב, לא צריך לחת לו רסן, מועיל, רוצה הרבה לעצמו. - בריאות? - עובד על הלב, בגבו יש עיפות, צריך להינפש, הוא מנוננע (agité). יש הרבה טוכטי בגופו, סחרחורת (vertigo) אינו רע, אינו טוב, יש לו רצון, לפעמים יש אומץ לב, אחר כך יורד. זה בא מעיפות הגב, לא עובד טוב, דיפלומטי לזה הוא טוב, הראש יורד כנד מכל הגוף. לא מביח ספר דיפלומטי, יאמרו שזהו מקצועו, אבל זה מקצוע מבלי שלמד.

- שאלתי אז על אישיות שלישייה (השכתי על ט.ג.), אמרה: בלי דאגה רבה, נכון, לא חושב סהר, העיניים עיפות, לא כנה, לא טוב, מסבך ומטבך הרבה דברים, עיף, כבד, רוצה שיהיה טוב. עוסה התקדמות, אבל לאט לאט, חושב לאט לאט, אם הוא רוצה משהו - הוא יכל. הוא רוצה טוב, אבל לא מצליח. מרוץ הדט לא טוב, לכן הרבה עייפות, יכל לעבוד, לא חמיד מצליח. חושב לאט, עונה היטב אחרי שעיניים. יכל לעבוד, יש שהוא רוצה מאוד, אבל לפעמים ממעיף.

17.6.59, יום ד'

בבוקר בבנסת. עניתי על שאלות ועל הצעות לפדד יום של בן אליעזר

(על "גילוי" מודות), של בן אחיון (קובלנה על קול ישראל).

בשלוש בא אצלי סוורן. בא כחבר במועצה המנהלת פי היס.